

ЕЗОП

ЗИМА И ПРОЛЕТ

Превод от старогръцки: Тодор Сарафов, 1967

chitanka.info

Зимата веднъж се подиграла на пролетта и я укорила, че щом като тя се появяла, никой човек вече не оставал спокоен: един прекарвал по ливадите или в дъбравите, като му било приятно да бере цветя, кринове или рози, да ги държи пред погледа си или да кичи с тях косите си; друг пък се качвал на кораб и прекосявал морето, ако имал щастие, и се озовавал при други хора; никого не го било грижа нито за ветровете, нито за проливните дъждове. И добавила:

— Аз приличам на властник, на абсолютен господар. Аз карам хората да отправят поглед не към небето, а надолу — към земята, и да се страхуват и треперят, когато понякога ги заставям да прекарват едва ли не целия ден в къщи.

А пролетта отговорила:

— Затова именно хората на драго сърце биха се освободили от тебе. А на тях изглежда, че и самото ми име е приятно и че то, кълна се в Зевса, е най-хубавото от всички имена. Така че и когато си отида, мислят за мен, а когато се върна — се радват.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.